

die 10. Novembris anno 1621. postulat definitionem hujus mysterii, & sequenti anno 1622. die 14. Iulii gratificatur Pontificem, eo quod præcepisset in divinis Officiis nomen Sanctificationis expungi, & Conceptionis apponi, & quod nec publicè, nec privatè contraria opinio diceretur, ac evulgaretur. Videatur Armentarium Seraphicum in Regesto col. 315. Tandem misit Oratorem Ludovicum Episcopum Placentinum ad Alexandrum Septimum, qui anno septimo sui Pontificatus die 8. Decembris 1661. Qui dedit illam magnam, & amplam constitutionem in hac re, de qua egi supra, quest. 14.

147. Reges Gallie semper valde pio, & magno desiderio evaserunt erga hoc mysterium puræ Conceptionis Virginis Carolus VI. decrevit, nullum confessorium sibi assumere ex illis, qui opinionem piam de Conceptione Virginis non sequerentur, & hæc de causa à se repulit Guillelmum de Valone illustri Dominicanæ familia Episcopum Ebroicensem, eo quod ex animo non assentiret sententiæ Immaculæ Conceptionis, ut testatur Spondanus in Annalibus ad annum 1397. n. 7.

148. Reges Portugallie ardenti animo semper inflammati sunt in hac devotione erga Virginem Mariam, qui semper in materia Religionis valde præstantissimi fuerunt. Rex Joannes Primus cœnobio Monialium sub titulo Conceptionis, multa concessit privilegia Rex Emmanuel multas in toto Regno fabricavit Ecclesias consecratis Conceptioni Virginis Mariæ, ut refert Episcopus Ozorius de rebus gestis Emmanuelis. Rex Joannes, qui Academiam Comimbriensem instituit festum Conceptionis decrevit celebrari ab ipsa Academia solemniter, conclamante tota Academia, & illustrem Ecclesiam sub nomine conceptionis in hac Olyssiponensi civitate edificavit. Rex Sebastianus peculiari cultu, ac solemnitate festum Conceptionis celebrabat. Rex Henrique Cardinalis Ecclesiam Conceptionis ad majorem sui opulentiam, ac concursum instituit insignem Parochiam. Rex Ioan. IV. Virginem Conceptionis totius Regni Patronam suscepit: subque decreto constituit, ut nullus in toto suo Regno admitteretur ad aliquem gradum, magistrum, ac dignitatem, nisi prius facto juramento tuendi, ac defendendi Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ.

149. Insignis Connestabilis Regni Portugallie Dominus Nufesius Alvarez Pereira, origo omnium Regum Europe, ac fundator istius Conventus Olyssiponensis, qui in eo habitum nostræ Religionis suscepit, in eoque professionem emisit. In Villa Vigosa edificavit Monasterium Monialium sub titulo Conceptionis, & extitit prima Ecclesia in toto hoc Regno, tam sacro nomine insignita.

150. Ecce totus orbis pugnat, & tuctur sacram Immaculæ Conceptionis mysterium Apostoli, eorumque discipuli, Pontifices, Concilia Generalia, Patres, Traditio totius Ecclesie, Doctores, & Theologi, Academia totius orbis, Imperatores, Reges, Dynastæ ac Principes Cantic. 3. n. 7. scribitur: En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israël. Syrus vertit Gigantes ex Gigantibus

Armen.

Spondanus.

Joan. Primus.

Ozorius. Joan. III.

Nufesius Alvarez Pereira

Totus orbis pugnat uno affectu pro Conceptione.

Cantic.

Syrus.

Israël. Et subdit Textus: Omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi, unusquisque ensis suus per femur suum propter timores nocturnos. Per quos significatur peccatum originale Job. 3. nom. 3. Et nox, in qua dictum est, conceptus est homo. Quod tamen mihi facit magnam difficultatem, quia Septuaginta ita transferunt, Omnes tenentes gladium docti ad bellum, si sunt sexaginta fortes ex fortissimis Israël, quomodo in eis unus tantum gladius reperitur; etsi multi sint Patres, Doctores, ac Reges ad custodiendam lectulum veri Salomonis, nempe Sanctissimam Mariam Virginem à timoribus nocturnis peccati originalis, tamen in eis est unus tantum animus, unus devotionis affectus, una tantum veritatis ratiocinatio super femur suum, ad evaginandum hunc devotionis ac affectus gladium, quoties occasio se obtulerit, ut nihil prætermittatur pro defensione.

Cantic. 1. n. 6. dicitur: Filii matris mee pugnaverunt contra me. Ex Græco Septuaginta cum ablativo legunt, Pugnaverunt pro me, seu supra me. Et quomodo pugnant pro ea, explicat Otgenes homil. 2. ex quatuor, & ait cum ab adversariis potestatis gravissimè contra me moverentur pugnæ, Angeli sancti pugnaverunt in me. Qui pro conceptione pugnant Angeli sunt, filii cœlestis Curie.

QUESTIO XIX.

Veritas Immaculæ Conceptionis stabilitur à divina Omnipotentia multis revelationibus, ac miraculis.

Sæpè jam notavimus quod à divino Sponso sacratissima Virgo appellatur Hortus conclusus soror mea hortus conclusus. Cantic. 4. num. 11. Cur tam reperitis vicibus eam hortum dicit. Cur non potius campum, agrum, vineam, quæ multoties inserviunt ad magnam utilitatem & pinguedinem; tamen est magna in eis differentia. Nam campus, ager, vinea dant suos fructus certo, & determinato tempore, ut arbor illa, quæ est plantata secus decursus aquarum, cujus fecunditas exaggeratur, fructum dabit tempore suo. Inde rectè Deipara non ager, non campus, non vinea nominatur sed hortus, qui semper perpetuo, ac incessanter vernat, flores, & perpetuis fructibus semper autumnat ex quo aptè Deipara hortus dicitur: nam illa absque ulla temporis determinatione solum divinum Sponsum invitat, Ut veniat in hortum suum, & concedat fructum pomorum suorum Cantic. 5. num. 1. Ad quæ verba præclare ait Rupert. Hortus dicitur quod semper ibi aliquid oriatur, quia cum alia terra semel in anno aliquid creat, hortus nunquam sine fructu est. Unde ergo hortus es tu o dilecte dilecte? Perbelle Virgo Deipara non ager, non vinea dicitur. Quia alia terra semel in anno aliquid creat. At Deipara est hortus, quæ singulis vitæ annis, mensibus, diebus, horis, ac momentis semper, & incessanter flores, & fructus gratiæ in nos germinat, & producit. Hortus nunquam sine fructu est. Tamen in rem nostram Hailgunus Maria hortus conclusus

Job. 3.

Septuag.

151.

Cantic. 3.

Septuag.

Qui pugnand

pro conce

ptione Ange

li sunt.

152.

Cantic.

Psal. 11

Cantic. 5.

Rupertus.

Deipara in

cessanter in

auxilium

nostrum.

Cantic.

Hailguni

clusus

elusus munitus turve Davidis, cum propugnaculis, ac armatura fortium. Cantic. 4. num. 4. Pro amaura fortium, alii legunt armatura fortitudinis. Cornelius ex Hebræo armatura scuti. Quod significat divinam Omnipotentiam, Scuto circumdabit te veritas ejus. Psalm. 90. v. 5. Guarinus legit. Edificata est ad propugnandum. Besson apud Bibliam Maximam ad suspendendos gladios, seu jacula adversariorum contra suam puritatem Originalem, & contra eos, qui gladiis, seu jaculis suorum argumentorum eam intendunt maculare. Munita est armatura fortitudinis scuti divinæ Omnipotentie, scilicet Scripturarum Pontificum, Conciliorum, ac Patrum, & etiam cum revelationibus, ac miraculis in ejus defensionem.

Psal. 90. Guarin. Besson. Conceptio armata contra jacula argumentorum.

153. Brigitta. Elias.

Amadeus. D. Thom.

154.

Deilus.

Lezana.

Mcilda.

Blohus. Caosius. Ir. Joseph.

155. D. Arelia.

Saavedra.

156. Sylvanus.

stus Dominus: Miraris Christiana honorem, qui ab Angelis hodie Mariæ gloriæ exhibetur & qua induta est veste, sed scito hodie agi in celo celebritatem Immaculæ Conceptionis ejus, qua me deinde concepit, ac peperit verum Deum, ac hominem. Alteram similem visionem factam cuidam Moniali refert Bustus sermone de Concep. & Guereco concordia 15. & aliz revelationes circumferuntur, quas omitto.

Bustus. Guereco.

Miracula.

Miracula à solo Deo fieri possunt. Qui facit mirabilia solus. Psalm. 71. num. 18. Psalm. 135. num. 4. Quoniam magnus es tu, faciens mirabilia, tu es Deus solus. Psalm. 81. num. 19. Cum ergo miracula sint à solo Deo, tantum possunt fieri ab eo in comprobationem veritatis, & nullomodo falsitatis, proindeque quodlibet miraculū certissimum est testimonium veritatis, indeque maximè verificatur infallibilis veritas Immaculæ Conceptionis tot, ac tantis miraculis à Deo testificata, ac demonstrata. D. Anselmus in epistola ad Episcopos Angliæ, tria scribit miracula, & ex eo illa refert Noster Bachonitanus in 4. dist. 2. quest. 4. artic. unio. & Primum est Abbas Helinus cum ceteris navigantibus liberatis à tempestate maris, de quo proximè egi in hac questione. Secundum est quod cum quidam Sacerdos rediret ab adulterio præsolatis horis Canonicis B. Virginis à dæmonibus submersus est in fluvio Secane. Post tertium diem veniens Sacratissima Virgo eum resuscitatum adduxit incolumem ad ripam. At ille ad pedes ejus prostratus dixit: Quid pro tot beneficiis retribuam? Respondit Dei Mater Conceptionis meæ festum octavo die Decembris celebres, & prædices celebrandum. Ecce magnum, & insigne miraculum, Tertium miraculum. Cum quidam Diaconus Germanus Regis Hungariæ, de consilio parentum veller nubere, & cum recitasset Officium B. Mariæ Virginis, ac dixisset illam Antiphonam: Pulchra es, & decorata filia. Jerusalem subito apparet sancta Dei Genitrix dicens: si ego pulchra sum, cur me dimittis, & aliam accipis? At ille, quid vis Domina, ut faciam. At illa si Conceptionis meæ festum octavo die Decembris annuatim celebres, & celebrandum prædices, in regno unigeniti mei eris locatus. Ille postea factus Monachus, & Patriarcha Aquilegiæ festum Conceptionis celebravit, ac celebrandum prædicavit, ac præcepit.

157.

Psalm. 71.

Psalm. 135.

D. Anselm.

Bacon.

Trin magno

miraculo.

158.

Quartò Concionator quidam in Orbe Tholoza Galia prædicavit contra Immaculatam Conceptionem Virginis, & finito sermone accessit ad Altare S. Michaëlis, in quo erat imago marmorea Deiparæ Missam celebraturus, & cum ad sacram Imaginem oculos elevasset. Tunc ipsa divina Imago marmorea caput ad latus flexit, & sic usque in hodiernum diem permanet, eum aspicere designata & ille amisit visum, & promittens contrarium semper dicere, & prædicare, visum iterum recuperavit. Et Joannes Americus in concione habita ad Concilium Tridentinum affirmavit aliquos Prædicatores ob similem causam graves morbos, ac labores fuisse

se passos, hæc omnia scribunt Cathagena, Pelbartus. tom. 2. lib. 1. homilia 19. Pelbartus in Scellario lib. 3. part. 2. art. 3. & Propugnaculum Concept. & alii.

159. Quinto. Ingressus subtilis Scotus Academiam Parisiensem propugnaturus Immaculatam Conceptionem, humiliter venerans imaginem lapideam, quæ pro foribus Academiae est affixa, sic est allocuta dignare me laudare te Virgo sacra. Ipsa sacra imago suaviter inclinavit caput, hoc facto ostendens sibi maximè esse gratam illam defensionem. Refert Lezana in Apologia de Concept. c. 15.

160. Egid. Luffi. Sexto ex quadam relatione typis data Hispali refert Egidius Luffitan. de Concept. lib. 3. quæst. 6. art. unico §. 2. num. 6. Quod in eadem civitate Hispalensi anno 1617. Cum pueri per publicas plateas decantarent Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ, Mulier quædam habebat filium ad ubera vix quatuordecim mensium, qui nec unum verbum poterat proferre; tunc Mater dixit, fili mi decanta etiam laudes B. Virginis Mariæ de Conceptione, quod infans præstitit eandem Catinelam distinctè, & alta voce proferens, quo miraculo omnes cives excitati in magnas laudes Virginis proruperunt. Multa alia miracula referuntur.

QUESTIO XX.

Immaculata Virginis Mariæ Conceptio etiam rationibus firmatur.

161. Cantic. 4. Cantic. 4. Ancie. 4. num. 12. dicitur, Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Et subditur num. 15. Puteus aquarum viventium, que fluunt impetu de Libano. Per hunc hortum conclusum, fontem signatum intelligit Rupertus sacratissimam Virg. Mariam, ipsa est hortus conclusus omnium virtutum floribus ornatus fons à quo in nos manavit salus æterna, nempe Christus, Puteus aquarum, in quo reconduntur thesauri divinæ scripturæ. Tamen in rem nostram, quomodo dicitur hortus conclusus fons signatus, sigillo nempe sanctissimæ Trinitatis, ut supra dixi ex Patribus, Puteus aquarum viventium, Puteus altus est, quomodo de his gustandum, ac bibendum. Aquæ fluunt impetu de Libano, id est de Christo D. qui est candor lucis æternæ. Libanus enim id est candor. Verum est, quod Maria est hortus conclusus, fons signatus, puteus altus, ut exponunt D. Gregor. Papa, Theodoritus, Richardus de sancto Victore, intellectui nempe humano; Nullus intellectus, nullas discursus, ac ratiocinatio sua naturali vi potest aliquid gustare, vel bibere de sublimitate, & altitudine Mariæ. Hortus conclusus, fons signatus, puteus altus est. Sed de illis potandum, ac gustandum divinis aquis qui fluunt impetu de libano; cælestis nempe illuminationis, ac illustrationis à Christo Domino, cujus luce potest aliquid participare de hoc horro, fonte, puteo Mariano. Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris. 1. 1. 12. num. 3. Richardus de sancto victore inquit, de Libano fluunt aqua ista,

Rupertus.

D. Gregor. Theodor. Richard.

161. Richard.

161. Richard. Richardus de sancto victore inquit, de Libano fluunt aqua ista,

id est de Christo, qui suavitate donorum nos inebriavit. Ut alienati à terreno ad hortum, fontem, ac puteum Marianum possimus adire & aliquid de eo haurire.

162. In Præsentia quæstione multi Theologi aliquas efformant rationes quæ omnes ad hoc tendunt, quia eligebatur ipsa, ut esset Dei Mater, in illaque Divinum verbum realiter habitaret, de illaque carnem sumeret, ut ita caro Virginis esset caro Christi; & inde consequenter juxta veram rationem ad divinam providentiam, scientiam, ac potentiam spectabat, ut ipsa purissima absque ulla macula crearetur. D. Chrysolom. homil. 1. in Matth. ait: Hæc est totius dispensationis summa, & ratio dicitur honorum omnium, Deum hominem factum esse: hoc enim factum, alia secundum rationem sequebantur.

163. Dicitur Proverb. 17. Gloria filiorum parentes eorum, ex quo bene inferitur, si is Proverb. qui futurus est filius possit non solum sibi parentes eligere, sed etiam eos, magno honore, ac decore nobilitate; optima ratione bene deducitur, quod hoc promptissimè præstaret, omni gloria, & honore suos parentes condecorando; Atqui Deus ab æterno Mariam Virginem sibi in Matrem elegit. Cur negandum, quod Deus decrevisset dare Mariæ suæ, quod alii filii desiderant, parentibus suis exhibere. Ait D. Augustin lib. 3. de libero arbitrio cap. 5. Quidquid tibi vera ratione melius occurrerit, id scias fecisse Deum. Cum ergo verbum Divinum B. Virginem sibi elegerit in Matrem, ac de illa carnem sumere consequens est vera ratione ut eam conderet omni gratia, privilegio, ac excellentia, quæ matrem Dei decebant, ac proinde omni puritate, ac sanctitate ornatæ, ut latius supra dixi quæst. 5. 6. & 7. ac 8. 9.

164. D. August. D. August. ro arbitrio cap. 5. Quidquid tibi vera ratione melius occurrerit, id scias fecisse Deum. Cum ergo verbum Divinum B. Virginem sibi elegerit in Matrem, ac de illa carnem sumere consequens est vera ratione ut eam conderet omni gratia, privilegio, ac excellentia, quæ matrem Dei decebant, ac proinde omni puritate, ac sanctitate ornatæ, ut latius supra dixi quæst. 5. 6. & 7. ac 8. 9.

165. Ex ratione deducitur, puritas Virginis.

QUESTIO XXI.

Quare à Deo permixtum est, ut aliquid viri pii, de hoc arcano Immaculatae Conceptionis dubitarent? eorumque argumenta proponantur ac solvantur.

164. In supracitata revelatione hujus opusculi in limine ait Sacratissima Virgo Deipara famula suæ Bigittæ. Quod Conceptio mea non omnibus nota fuit: sic placuit Deo, quod amici mei piè dubitarent de conceptione mea, & quilibet ostenderet zelum suum. Supremo, & alto Dei consilio factum est, ut multi viri pii, & devoti, ac præstantissimi, qui magno devotionis affectu erga Virginem sanctissimam tenebantur, de hoc arcano Conceptionis dubitarent, ut argumenta, ac objectiones contra ponerent, ut inde veritas, sublimitas, ac celsitudo illius claresceret, ac manifesta fieret magis.

165. Sacri Apostoli multis editis miraculis magno fervore Christi fidem prædicabant; eos magna multitudo populi sequebatur, tunc Principes sacerdotum ac seniores, contra eos faciunt concilium, ne deinceps prædicarent Act. 4.

act. 4. num 16. Conferbant ad invisum: dicentes, quid faciemus de hominibus istis. Faciunt multas conferentias consulationes, multas proponunt rationes ad Apostolorum prædicationem eradicandam; quid inde factum est Accipe Chrysolom. homil. 7. de laudibus Pauli. Quæ putabantur impedimenta prædicationis fortia erant auxilia. Profunde præponderat verba. Exorta est inter Apostolos controversia; Quisnam major esset in Regno Cælorum. Matth. 18. num. 1. Nunquid hæc quæstio de ambitione prodit? Minime: Nam facti Apostoli Christi doctrinam, ejusque vestigia ad unguem sequebantur. qui dicebat de se: Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde Matth. 11. n. 29. unde hæc disputatio nata est D. Paschal. lib. 9. in Matth. ait: Hoc factum in suffragium humilitatis, ut de humilitate melius informarentur. Formata sunt argumenta, propositæ sunt quæstiones, interpositæ disputationes, non ut impedimenta veritatis, puræ & Immaculatae Conceptionis Diripere, sed ut fortia auxilia illius, ejusque suffragium: ut melius, & exactius in sublimitate tanti mysterii informarentur, illiusque major cognitio, ac intelligentia haurienda esset à nobis.

166. Ait Apostolus Paulus 2. Corinth. 4. num. 6. admirans Dei sapientiam, Deus qui facis de tenebris lucem splendescere. Ad quæ verba præclare ait D. Hilari. lib. 7. de Trinit. Proprium hoc Ecclesia est, ut tunc vincat, cum leditur, tunc intelligat, cum arguitur. Hoc dico de Mariana pura Conceptione, quanto magis impugnat tanto magis triumphat. Tunc vincit cum leditur. Et cum argumenta contra illam formantur, ac objectiones machinantur, tunc magis ejus immaculata puritas, ac immaculata sanctitas resplendet, magisque intelligitur, ac agnoscitur. Tunc intelligit cum arguitur. Ait de se sanctissima Virgo juxta communem sensum sanctorum Patrum. Sicut Cinnamomum, & Balsamum aromatizans odorem dedit. Eccles. 24. num. 20. sicut artifex, dum versat, agit, ac componit balsamum, majorem sui dat odorem, sic immaculata Virg. Mariæ Conceptio dum versatur, ac agitur argumentis, & objectionibus impugnat, suæ puritatis dat majorem fragrantiam ac odorem.

167. Et Primo opponunt Contrarii quod gravissimi Auctores Antiqui tenuerunt sententiam contra Immaculatam Conceptionem; ad quod respondeo celebri dicto Sanctissimi Ludovici Beltrani ex Illustrissima familia Prædicatorum, qui modo à sanctiss. Domino Clemente X. reclarus est in numerum sanctorum qui dicebat, quod si sancti, & Theologi antiqui, docuerunt B. Virginem in peccato originali fuisse conceptam, hodie viverent, abique dubio nobilem sentirent; quia viderent hanc immunitatem ab Ecclesia Romana populis, ac fidelibus celebrandam proponi. Hanc fuisse hujus sancti sententiam testatur Vincentius Justinianus ejusdem Ordinis gravissimus Auctor; & prædicti sancti familiarissimus, ut constat ex Tractatu de Immaculata Concept. §. 1. & 15.

168. Secundo opponunt, & est totum eorum robur. Ait Paulus Roman. 5. num. 12. Sicut per Rom. 5. unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. & 1. Corinth. 15. n. 22. Sicut in Adam 1. Corinth. 15. omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, & 2. Corinth. 5. num. 14. Si Christus mortuus est pro omnibus, ergo omnes mortui sunt. Ex quibus inferunt, quod si Virgo Beata non fuit mortua in Adamo, ac proinde nec à Christo vivificata, & redempta.

169. Respondeo communem consuetudinem sacrae Scripturæ esse propositiones universales non esse ita exactè intelligendas, ut omnes includant nemine excepto, sed esse explicandas secundum majorem partem, ut jam pro. Psal. 130. bavi tom. 6. in Evangelia ad cap. 1. Luc. 9. 12. num. 12. 13. 14. & insuper probatur ex Psal. 130. n. 1. Non est intelligens, aut requirens Deum, omnes declinarunt, simul inutiles facti sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Quæ verba expendens D. Hieronymus episcopus. 146. ad Damascum ait. Secundum illum Canonem, quem sæpe exposuimus scripturaturum. Omnia non ad totum referenda esse, sed ad partem maximam, ut omnes declinaverunt; & omnes, qui venerunt ante me fures sunt, & omnes quo sua sunt, querunt. Similiter illam vocem omnes communiter sancti Patres explicant; sic & Apostolus ait Philipp. 2. num. 21. Omnes querunt, que sua sunt, & non ea, que sunt Jesu Christi. est tamen Petrus, Joannes, Andreas ac ceteri Apostoli magis querebant, quæ Jesu Christi erant, quam sua, cum pro Christo vitam darent. Explicat D. Thomas ibi lect. 4. Consuetudo est, quod aliquando scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus. Jerem. 6. num. 13. A minore usque ad majorem, omnes avaritie student; ergo sub illa propositione universali non est intelligenda sacratissima Virgo.

170. Respondeo secundo. De sacratissima Dei para ait Hieremias 13. num. 22. Novum fecit Dominus super terram, semina circumdabit visum. Nam sacratissima Deipara exitit quid novum valde mirabile, & singulare supra omnes communes leges. Aliæ mulieres concipiunt ex semine, Mulier si suscepto semine. Ipsa vero opere Spiritus sancti servata virginitate: Ecce Virgo concipiet. Aliæ mulieres sub illa sententia comprehenduntur; In dolore paries filios. Gen. 3. Deipara suaviter, & absque ullo dolore. Aliis dictum est, Pulvis es, & in pulverem reverteris Gen. 3. De aliis dictum est, Omnis homo mendax Psal. 115. In ore ejus nec leve mandacium est inventum. De aliis dictum est, Deum nemo vidit unquam, juxta illud Joan. 1. Exod. 34. n. 20. Non videbit me homo, & non videt: & tamen juxta satis communem sententiam, ipsa Deum vidit in hac vita, ut alibi late dixi. D. aliis ait Paulus 1. Corinth. 15. num. 51. Ecce mysterium dico omnes resurgemus: & tamen ab illa regula universali excipienda est sacratissima virgo, ad vocem ultimæ tubæ non resurget; nam tertia die post felicissimum ejus transitum, gloriose resurrexit, & assumpta est in Cælum De aliis in persona Christi conqueritur Regius vates Psal. 21. Omnes amici mei dereliquerunt me, & spreverunt.

171. Argumenta.

172. Et Primo opponunt Contrarii quod gravissimi Auctores Antiqui tenuerunt sententiam contra Immaculatam Conceptionem; ad quod respondeo celebri dicto Sanctissimi Ludovici Beltrani ex Illustrissima familia Prædicatorum, qui modo à sanctiss. Domino Clemente X. reclarus est in numerum sanctorum qui dicebat, quod si sancti, & Theologi antiqui, docuerunt B. Virginem in peccato originali fuisse conceptam, hodie viverent, abique dubio nobilem sentirent; quia viderent hanc immunitatem ab Ecclesia Romana populis, ac fidelibus celebrandam proponi. Hanc fuisse hujus sancti sententiam testatur Vincentius Justinianus ejusdem Ordinis gravissimus Auctor; & prædicti sancti familiarissimus, ut constat ex Tractatu de Immaculata Concept. §. 1. & 15.

173. Secundo opponunt, & est totum eorum robur. Ait Paulus Roman. 5. num. 12. Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. & 1. Corinth. 15. n. 22. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, & 2. Corinth. 5. num. 14. Si Christus mortuus est pro omnibus, ergo omnes mortui sunt. Ex quibus inferunt, quod si Virgo Beata non fuit mortua in Adamo, ac proinde nec à Christo vivificata, & redempta.

174. Respondeo communem consuetudinem sacrae Scripturæ esse propositiones universales non esse ita exactè intelligendas, ut omnes includant nemine excepto, sed esse explicandas secundum majorem partem, ut jam pro. Psal. 130. bavi tom. 6. in Evangelia ad cap. 1. Luc. 9. 12. num. 12. 13. 14. & insuper probatur ex Psal. 130. n. 1. Non est intelligens, aut requirens Deum, omnes declinarunt, simul inutiles facti sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Quæ verba expendens D. Hieronymus episcopus. 146. ad Damascum ait. Secundum illum Canonem, quem sæpe exposuimus scripturaturum. Omnia non ad totum referenda esse, sed ad partem maximam, ut omnes declinaverunt; & omnes, qui venerunt ante me fures sunt, & omnes quo sua sunt, querunt. Similiter illam vocem omnes communiter sancti Patres explicant; sic & Apostolus ait Philipp. 2. num. 21. Omnes querunt, que sua sunt, & non ea, que sunt Jesu Christi. est tamen Petrus, Joannes, Andreas ac ceteri Apostoli magis querebant, quæ Jesu Christi erant, quam sua, cum pro Christo vitam darent. Explicat D. Thomas ibi lect. 4. Consuetudo est, quod aliquando scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus. Jerem. 6. num. 13. A minore usque ad majorem, omnes avaritie student; ergo sub illa propositione universali non est intelligenda sacratissima Virgo.

175. Respondeo secundo. De sacratissima Dei para ait Hieremias 13. num. 22. Novum fecit Dominus super terram, semina circumdabit visum. Nam sacratissima Deipara exitit quid novum valde mirabile, & singulare supra omnes communes leges. Aliæ mulieres concipiunt ex semine, Mulier si suscepto semine. Ipsa vero opere Spiritus sancti servata virginitate: Ecce Virgo concipiet. Aliæ mulieres sub illa sententia comprehenduntur; In dolore paries filios. Gen. 3. Deipara suaviter, & absque ullo dolore. Aliis dictum est, Pulvis es, & in pulverem reverteris Gen. 3. De aliis dictum est, Omnis homo mendax Psal. 115. In ore ejus nec leve mandacium est inventum. De aliis dictum est, Deum nemo vidit unquam, juxta illud Joan. 1. Exod. 34. n. 20. Non videbit me homo, & non videt: & tamen juxta satis communem sententiam, ipsa Deum vidit in hac vita, ut alibi late dixi. D. aliis ait Paulus 1. Corinth. 15. num. 51. Ecce mysterium dico omnes resurgemus: & tamen ab illa regula universali excipienda est sacratissima virgo, ad vocem ultimæ tubæ non resurget; nam tertia die post felicissimum ejus transitum, gloriose resurrexit, & assumpta est in Cælum De aliis in persona Christi conqueritur Regius vates Psal. 21. Omnes amici mei dereliquerunt me, & spreverunt.

176. Et Primo opponunt Contrarii quod gravissimi Auctores Antiqui tenuerunt sententiam contra Immaculatam Conceptionem; ad quod respondeo celebri dicto Sanctissimi Ludovici Beltrani ex Illustrissima familia Prædicatorum, qui modo à sanctiss. Domino Clemente X. reclarus est in numerum sanctorum qui dicebat, quod si sancti, & Theologi antiqui, docuerunt B. Virginem in peccato originali fuisse conceptam, hodie viverent, abique dubio nobilem sentirent; quia viderent hanc immunitatem ab Ecclesia Romana populis, ac fidelibus celebrandam proponi. Hanc fuisse hujus sancti sententiam testatur Vincentius Justinianus ejusdem Ordinis gravissimus Auctor; & prædicti sancti familiarissimus, ut constat ex Tractatu de Immaculata Concept. §. 1. & 15.

177. Secundo opponunt, & est totum eorum robur. Ait Paulus Roman. 5. num. 12. Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. & 1. Corinth. 15. n. 22. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, & 2. Corinth. 5. num. 14. Si Christus mortuus est pro omnibus, ergo omnes mortui sunt. Ex quibus inferunt, quod si Virgo Beata non fuit mortua in Adamo, ac proinde nec à Christo vivificata, & redempta.

178. Respondeo communem consuetudinem sacrae Scripturæ esse propositiones universales non esse ita exactè intelligendas, ut omnes includant nemine excepto, sed esse explicandas secundum majorem partem, ut jam pro. Psal. 130. bavi tom. 6. in Evangelia ad cap. 1. Luc. 9. 12. num. 12. 13. 14. & insuper probatur ex Psal. 130. n. 1. Non est intelligens, aut requirens Deum, omnes declinarunt, simul inutiles facti sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Quæ verba expendens D. Hieronymus episcopus. 146. ad Damascum ait. Secundum illum Canonem, quem sæpe exposuimus scripturaturum. Omnia non ad totum referenda esse, sed ad partem maximam, ut omnes declinaverunt; & omnes, qui venerunt ante me fures sunt, & omnes quo sua sunt, querunt. Similiter illam vocem omnes communiter sancti Patres explicant; sic & Apostolus ait Philipp. 2. num. 21. Omnes querunt, que sua sunt, & non ea, que sunt Jesu Christi. est tamen Petrus, Joannes, Andreas ac ceteri Apostoli magis querebant, quæ Jesu Christi erant, quam sua, cum pro Christo vitam darent. Explicat D. Thomas ibi lect. 4. Consuetudo est, quod aliquando scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus. Jerem. 6. num. 13. A minore usque ad majorem, omnes avaritie student; ergo sub illa propositione universali non est intelligenda sacratissima Virgo.

168. Secundo opponunt, & est totum eorum robur. Ait Paulus Roman. 5. num. 12. Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. & 1. Corinth. 15. n. 22. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, & 2. Corinth. 5. num. 14. Si Christus mortuus est pro omnibus, ergo omnes mortui sunt. Ex quibus inferunt, quod si Virgo Beata non fuit mortua in Adamo, ac proinde nec à Christo vivificata, & redempta.

169. Respondeo communem consuetudinem sacrae Scripturæ esse propositiones universales non esse ita exactè intelligendas, ut omnes includant nemine excepto, sed esse explicandas secundum majorem partem, ut jam pro. Psal. 130. bavi tom. 6. in Evangelia ad cap. 1. Luc. 9. 12. num. 12. 13. 14. & insuper probatur ex Psal. 130. n. 1. Non est intelligens, aut requirens Deum, omnes declinarunt, simul inutiles facti sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Quæ verba expendens D. Hieronymus episcopus. 146. ad Damascum ait. Secundum illum Canonem, quem sæpe exposuimus scripturaturum. Omnia non ad totum referenda esse, sed ad partem maximam, ut omnes declinaverunt; & omnes, qui venerunt ante me fures sunt, & omnes quo sua sunt, querunt. Similiter illam vocem omnes communiter sancti Patres explicant; sic & Apostolus ait Philipp. 2. num. 21. Omnes querunt, que sua sunt, & non ea, que sunt Jesu Christi. est tamen Petrus, Joannes, Andreas ac ceteri Apostoli magis querebant, quæ Jesu Christi erant, quam sua, cum pro Christo vitam darent. Explicat D. Thomas ibi lect. 4. Consuetudo est, quod aliquando scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus. Jerem. 6. num. 13. A minore usque ad majorem, omnes avaritie student; ergo sub illa propositione universali non est intelligenda sacratissima Virgo.

170. Respondeo secundo. De sacratissima Dei para ait Hieremias 13. num. 22. Novum fecit Dominus super terram, semina circumdabit visum. Nam sacratissima Deipara exitit quid novum valde mirabile, & singulare supra omnes communes leges. Aliæ mulieres concipiunt ex semine, Mulier si suscepto semine. Ipsa vero opere Spiritus sancti servata virginitate: Ecce Virgo concipiet. Aliæ mulieres sub illa sententia comprehenduntur; In dolore paries filios. Gen. 3. Deipara suaviter, & absque ullo dolore. Aliis dictum est, Pulvis es, & in pulverem reverteris Gen. 3. De aliis dictum est, Omnis homo mendax Psal. 115. In ore ejus nec leve mandacium est inventum. De aliis dictum est, Deum nemo vidit unquam, juxta illud Joan. 1. Exod. 34. n. 20. Non videbit me homo, & non videt: & tamen juxta satis communem sententiam, ipsa Deum vidit in hac vita, ut alibi late dixi. D. aliis ait Paulus 1. Corinth. 15. num. 51. Ecce mysterium dico omnes resurgemus: & tamen ab illa regula universali excipienda est sacratissima virgo, ad vocem ultimæ tubæ non resurget; nam tertia die post felicissimum ejus transitum, gloriose resurrexit, & assumpta est in Cælum De aliis in persona Christi conqueritur Regius vates Psal. 21. Omnes amici mei dereliquerunt me, & spreverunt.

171. Argumenta.

172. Et Primo opponunt Contrarii quod gravissimi Auctores Antiqui tenuerunt sententiam contra Immaculatam Conceptionem; ad quod respondeo celebri dicto Sanctissimi Ludovici Beltrani ex Illustrissima familia Prædicatorum, qui modo à sanctiss. Domino Clemente X. reclarus est in numerum sanctorum qui dicebat, quod si sancti, & Theologi antiqui, docuerunt B. Virginem in peccato originali fuisse conceptam, hodie viverent, abique dubio nobilem sentirent; quia viderent hanc immunitatem ab Ecclesia Romana populis, ac fidelibus celebrandam proponi. Hanc fuisse hujus sancti sententiam testatur Vincentius Justinianus ejusdem Ordinis gravissimus Auctor; & prædicti sancti familiarissimus, ut constat ex Tractatu de Immaculata Concept. §. 1. & 15.

173. Secundo opponunt, & est totum eorum robur. Ait Paulus Roman. 5. num. 12. Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. & 1. Corinth. 15. n. 22. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, & 2. Corinth. 5. num. 14. Si Christus mortuus est pro omnibus, ergo omnes mortui sunt. Ex quibus inferunt, quod si Virgo Beata non fuit mortua in Adamo, ac proinde nec à Christo vivificata, & redempta.

174. Respondeo communem consuetudinem sacrae Scripturæ esse propositiones universales non esse ita exactè intelligendas, ut omnes includant nemine excepto, sed esse explicandas secundum majorem partem, ut jam pro. Psal. 130. bavi tom. 6. in Evangelia ad cap. 1. Luc. 9. 12. num. 12. 13. 14. & insuper probatur ex Psal. 130. n. 1. Non est intelligens, aut requirens Deum, omnes declinarunt, simul inutiles facti sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Quæ verba expendens D. Hieronymus episcopus. 146. ad Damascum ait. Secundum illum Canonem, quem sæpe exposuimus scripturaturum. Omnia non ad totum referenda esse, sed ad partem maximam, ut omnes declinaverunt; & omnes, qui venerunt ante me fures sunt, & omnes quo sua sunt, querunt. Similiter illam vocem omnes communiter sancti Patres explicant; sic & Apostolus ait Philipp. 2. num. 21. Omnes querunt, que sua sunt, & non ea, que sunt Jesu Christi. est tamen Petrus, Joannes, Andreas ac ceteri Apostoli magis querebant, quæ Jesu Christi erant, quam sua, cum pro Christo vitam darent. Explicat D. Thomas ibi lect. 4. Consuetudo est, quod aliquando scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus. Jerem. 6. num. 13. A minore usque ad majorem, omnes avaritie student; ergo sub illa propositione universali non est intelligenda sacratissima Virgo.

175. Respondeo secundo. De sacratissima Dei para ait Hieremias 13. num. 22. Novum fecit Dominus super terram, semina circumdabit visum. Nam sacratissima Deipara exitit quid novum valde mirabile, & singulare supra omnes communes leges. Aliæ mulieres concipiunt ex semine, Mulier si suscepto semine. Ipsa vero opere Spiritus sancti servata virginitate: Ecce Virgo concipiet. Aliæ mulieres sub illa sententia comprehenduntur; In dolore paries filios. Gen. 3. Deipara suaviter, & absque ullo dolore. Aliis dictum est, Pulvis es, & in pulverem reverteris Gen. 3. De aliis dictum est, Omnis homo mendax Psal. 115. In ore ejus nec leve mandacium est inventum. De aliis dictum est, Deum nemo vidit unquam, juxta illud Joan. 1. Exod. 34. n. 20. Non videbit me homo, & non videt: & tamen juxta satis communem sententiam, ipsa Deum vidit in hac vita, ut alibi late dixi. D. aliis ait Paulus 1. Corinth. 15. num. 51. Ecce mysterium dico omnes resurgemus: & tamen ab illa regula universali excipienda est sacratissima virgo, ad vocem ultimæ tubæ non resurget; nam tertia die post felicissimum ejus transitum, gloriose resurrexit, & assumpta est in Cælum De aliis in persona Christi conqueritur Regius vates Psal. 21. Omnes amici mei dereliquerunt me, & spreverunt.

176. Et Primo opponunt Contrarii quod gravissimi Auctores Antiqui tenuerunt sententiam contra Immaculatam Conceptionem; ad quod respondeo celebri dicto Sanctissimi Ludovici Beltrani ex Illustrissima familia Prædicatorum, qui modo à sanctiss. Domino Clemente X. reclarus est in numerum sanctorum qui dicebat, quod si sancti, & Theologi antiqui, docuerunt B. Virginem in peccato originali fuisse conceptam, hodie viverent, abique dubio nobilem sentirent; quia viderent hanc immunitatem ab Ecclesia Romana populis, ac fidelibus celebrandam proponi. Hanc fuisse hujus sancti sententiam testatur Vincentius Justinianus ejusdem Ordinis gravissimus Auctor; & prædicti sancti familiarissimus, ut constat ex Tractatu de Immaculata Concept. §. 1. & 15.

177. Secundo opponunt, & est totum eorum robur. Ait Paulus Roman. 5. num. 12. Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. & 1. Corinth. 15. n. 22. Sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur, & 2. Corinth. 5. num. 14. Si Christus mortuus est pro omnibus, ergo omnes mortui sunt. Ex quibus inferunt, quod si Virgo Beata non fuit mortua in Adamo, ac proinde nec à Christo vivificata, & redempta.

178. Respondeo communem consuetudinem sacrae Scripturæ esse propositiones universales non esse ita exactè intelligendas, ut omnes includant nemine excepto, sed esse explicandas secundum majorem partem, ut jam pro. Psal. 130. bavi tom. 6. in Evangelia ad cap. 1. Luc. 9. 12. num. 12. 13. 14. & insuper probatur ex Psal. 130. n. 1. Non est intelligens, aut requirens Deum, omnes declinarunt, simul inutiles facti sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Quæ verba expendens D. Hieronymus episcopus. 146. ad Damascum ait. Secundum illum Canonem, quem sæpe exposuimus scripturaturum. Omnia non ad totum referenda esse, sed ad partem maximam, ut omnes declinaverunt; & omnes, qui venerunt ante me fures sunt, & omnes quo sua sunt, querunt. Similiter illam vocem omnes communiter sancti Patres explicant; sic & Apostolus ait Philipp. 2. num. 21. Omnes querunt, que sua sunt, & non ea, que sunt Jesu Christi. est tamen Petrus, Joannes, Andreas ac ceteri Apostoli magis querebant, quæ Jesu Christi erant, quam sua, cum pro Christo vitam darent. Explicat D. Thomas ibi lect. 4. Consuetudo est, quod aliquando scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus. Jerem. 6. num. 13. A minore usque ad majorem, omnes avaritie student; ergo sub illa propositione universali non est intelligenda sacratissima Virgo.